Vlaams Parlement

vergadering **C196**
zittingsjaar 2019-2020

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 27 mei 2020

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Lode Ceyssens aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het hernemen van wedstrijden voor contactloze sporten in het kader van de corona-exit
– 2221 (2019-2020)
VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het actieplan om de sport uit de coronalockdown te halen
– 2236 (2019-2020) 3

VRAAG OM UITLEG van Orry Van de Wauwer aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de toegenomen discriminatie en homohaat in het voetbal
– 2269 (2019-2020)
VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over homofobie tegenover scheidsrechters
– 2268 (2019-2020) 9

VRAAG OM UITLEG van Lode Ceyssens aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het hernemen van wedstrijden voor contactloze sporten in het kader van de corona-exit – 2221 (2019-2020)

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het actieplan om de sport uit de coronalockdown te halen – 2236 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Minister, de Nationale Veiligheidsraad kondigde in de persconferentie van 5 mei aan dat sportevenementen tot en met 31 juli 2020 verboden zijn. Dat lijkt logisch voor een aantal sporten. Maar ons sportlandschap is heel divers. Er zijn veel sporten die perfect contactloos kunnen worden beoefend. Die zijn vragende partij om al voor 31 juli hun wedstrijden te mogen hernemen. Samen met de Vlaamse sportbonden en samen met u is er een schema uitgewerkt met een concrete timing.

Om de sportsector gefaseerd te laten opstarten, werkte u samen met de Vlaamse sportbonden een schema met een concrete timing uit. Op 1 juni zou, als ik het goed begrepen heb, de individuele fysieke activiteit indoor kunnen starten, met maximum twee partners en één sportbegeleider. Op 15 juni zou zelfs al een beperkte groep in georganiseerd verband indoor kunnen sporten, mits social distancing. Vanaf 29 juni zouden alle sportactiviteiten kunnen starten, behalve wedstrijden buiten trainingsverband waar social distancing niet gegarandeerd kan worden. Vanaf 31 juli zouden sportevenementen met een gelimiteerd aantal deelnemers en toeschouwers kunnen plaatsvinden, inclusief wedstrijden waar social distancing niet gegarandeerd kan worden. We durven zelfs al spreken van het organiseren van massasportevenementen vanaf 1 september. Maar laat ons niet op de zaken vooruitlopen.

Die nota bevat ook telkens voorstellen over welke versoepelingen er in het ministerieel besluit moeten worden vastgelegd en welke stappen de sportbonden moeten zetten.

Nu zitten we in de fase dat er kan worden getraind in groepen die niet groter zijn dan twintig personen. De sportclubs mogen alleen heropenen op voorwaarde dat alle maatregelen genomen zijn om de veiligheid van de sporters te kunnen garanderen.

Paardensport Vlaanderen en de Landelijke Rijvereniging (LRV) hebben samen een strategie en een draaiboek uitgewerkt om binnen de nodige veiligheidsmaatregelen opnieuw aan paardensport te kunnen doen. Wie op een paard zit, heeft sowieso al een afstand van anderhalve meter. Aangezien die sport grotendeels in open ruimte wordt beoefend, kijkt men daar uit naar de mogelijkheid om vanaf 29 juni wedstrijden, in beperkte vorm, te organiseren – net zoals de andere contactloze sporten die samen met u die nota hebben ingediend.

Minister, ziet u, onder voorbehoud van het advies van de wetenschappers, nog openingen om van bovenstaand schema af te wijken voor wat betreft sportactiviteiten en -wedstrijden van contactloze sporten?

Bestaat er, concreet voor de paardensector, een mogelijkheid dat, indien de hygiënische maatregelen en de regels rond social distancing gerespecteerd worden, zowel sportactiviteiten als wedstrijden opnieuw kunnen starten vanaf 29 juni?

Bestaat de mogelijkheid om ook voor de overige contactloze sporten een vroegere versoepeling voor wedstrijden onder bepaalde voorwaarden toe te staan? Indien ja, voor welke sporten en onder welke voorwaarden?

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, u hebt een actieplan gelanceerd om de Vlaamse sport, zowel de competities, de jeugdsport als de recreatieve evenementen, uit de lockdown te halen. Dit actieplan bestaat uit zes stappen. De Nationale Veiligheidsraad bevestigde alvast de eerste van die zes stappen.

De coach die aanwezig moet zijn, moet gediplomeerd zijn. Ik kreeg daar heel wat vragen over. Wat is gediplomeerd? Is dat een meerderjarige met bepaalde diploma's?

In uw plan was ook voorzien om alle sportactiviteiten voor min 12-jarigen in openlucht en zonder toeschouwers toe te laten vanaf 18 mei. Dit werd niet bevestigd door de Nationale Veiligheidsraad. Waarom niet? Wanneer verwacht u dat ze die maatregel zullen nemen?

Heeft de Nationale Veiligheidsraad al haar visie gegeven op de volgende stappen van uw actieplan? De sporters komen, een beetje zoals de jeugd, aan het einde van hun verhaal. Zij zijn misschien economisch niet belangrijk genoeg. Verwacht u dat alle zes stappen aanvaard zullen worden indien de verspreiding van het virus de komende weken niet toeneemt? Kreeg u daar al bevestiging van?

Vanaf 1 juni zouden in uw plan indoorsporten mogelijk worden met maximum twee partners. Wordt die datum nu naar 8 juni verschoven? Behoort de klimsport tot deze categorie?

We hadden het daarnet over de paarden, maar ook de klimmers zitten met grote vragen. Iedereen heeft wellicht de open brief gekregen van de Klim- en Bergsportfederatie. Daarin wordt gevraagd of u de klimzalen extra kunt ondersteunen. Met slechts 29 klimzalen in Vlaanderen hebben zij dringend extra infrastructuur nodig. Zult u specifieke voorwaarden formuleren zodat zij aan de heropstart kunnen beginnen? Zij kunnen heel gemakkelijk de social distancing in stand houden.

Wij vernamen allemaal dat de jeugdkampen kunnen doorgaan. Dat was zeer goed nieuws. Ik ben ook jeugdig geweest. Ik deed mee aan jeugd- en sportkampen. Wel, er is geen verschil. Op mijn jeugdkampen bewoog ik evenveel als op mijn sportkampen. Minister, kunt u zeggen waar de grens ligt tussen een jeugdkamp en een sportkamp? Of begrijpt u er ook niets van?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Ceyssens, ik veronderstel dat in dezen vooral de paardjes uw eerste aandacht wegdragen.

Tijdens onze bespreking van twee weken geleden hadden we het al over ons advies en de werkzaamheden die we samen met de sector hebben ondernomen, op grond waarvan we, in samenspraak met de collega's van de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschap, een plan voor de heropstart van de sportsector hebben kunnen opstellen. Ik heb dit voor advies overgemaakt aan de groep van experten die een exitstrategie ontwikkelen (GEES). Dit plan voorziet in verschillende fases, met één duidelijke logica: het doet er niet toe welke sportactiviteit je uitoefent, maar wel hoe. Dat is wezenlijk een criterium des onderscheids. Op die manier kun je per periode aangeven hoe er veilig gesport kan worden. Met dit voorstel willen we alle sportende Vlamingen en de clubs en federaties perspectief bieden. De in het plan vooropgestelde timings, die hier werden geciteerd, waren indicatief, maar

volgen wel deze logica. Uiteindelijk is het op grond van ons voorstel dat de Nationale Veiligheidsraad ter zake een beslissing zou moeten nemen.

Er was en is vanuit de GEES appreciatie voor dit plan. De Nationale Veiligheidsraad heeft zich erop gebaseerd om de eerste versoepelende maatregelen te treffen op 4 en 18 mei.

Ik hoop dat de eerstkomende Nationale Veiligheidsraad zich over de rest van het plan zal uitspreken. Ik denk dat dit dan ook kan worden samengenomen met cultuurevenementen en -activiteiten.

Wij zijn nog bezig met die gesprekken. Ik kan daar nog niet volledig op vooruitlopen. De GEES volgt de timing die wij vooropstellen niet volledig. Zij zien een andere tijdsindeling. De eerstvolgende fase zou 8 juni zijn. Wij blijven aandringen om kinderen van minder dan 12 jaar te laten sporten. Wij hadden aanvankelijk voorgesteld hen al van in de eerste fase tot alle sportactiviteiten toe te laten, zonder beperking. Dat werd niet gevolgd. Ik snap die terughoudendheid. De experten van de GEES moeten ons behoeden voor onszelf. Maar nu zie ik toch weinig redenen om dat nog te behouden. Ik ga ervan uit dat dit in die beslissing zal zitten.

Op grond van de gesprekken die ik hierover gisteren nog heb gevoerd, kan ik zeggen dat het zal gebeuren met een andere timing en indeling. Wij trekken aan één zeel. Wij willen zo snel mogelijk zoveel mogelijk sportactiviteiten opnieuw toelaten. Maar de experten moeten ons natuurlijk behoeden voor onszelf.

Mevrouw Lambrecht, de sportbegeleider die verplicht aanwezig moet zijn: dat kan ruim geïnterpreteerd worden. Wanneer je bepaalde veiligheidsvoorschriften oplegt, moet je daarvoor iemand kunnen responsabiliseren: iemand die binnen de groep de verantwoordelijkheid opneemt en erop toeziet dat die veiligheidsvoorschriften worden nageleefd en die desgevallend ter verantwoording kan worden geroepen. Je moet ertegen kunnen optreden. Anders heb je een groep zoals een Belgische staatsstructuur: iedereen is bevoegd maar niemand is verantwoordelijk. Dat willen we vermijden. Dat was de ratio van het hele gegeven.

Wij hebben voor ons stappenplan gepleit voor een ruime interpretatie. Ik weet dat dit aanvankelijk, in een eerste communicatie, strikt werd vertaald. Het ging dan om trainers. Maar in het ministerieel besluit werd dat toch iets losser geformuleerd. Gelukkig maar.

Jullie worden gecontacteerd door diverse sportfederaties. Ik word gecontacteerd door zowat alle sportfederaties. Ik heb begrip voor de noodkreet van de Klim- en Bergsportfederatie en de paardensector. De fitnesssector is nog een ander verhaal, want dat is niet alleen een sportieve maar ook een heel belangrijke economische sector. Veel indoorsportactoren zitten met veel vragen.

De sportsector is zwaar getroffen. Maar ik denk toch ook dat deze sector zich zeer veerkrachtig heeft getoond door als eerste met een zeer concreet stappenplan te komen. Dat stappenplan werd nu ook al uitgewerkt tot een concrete leidraad voor de hele sportsector, met uitgewerkte gedragscodes en protocollen per doelgroep. In functie van de federatie en sporttak in kwestie zijn we op grond van ons plan ook al aan de slag gegaan met de concrete uitwerking van protocollen, om te verhinderen dat je moet wachten op een beslissing van de Nationale Veiligheidsraad en daarna pas je concrete protocollen moet uitwerken. Dat werk hebben we gedaan. U kunt dat bekijken. Die documenten staan op de website van Sport Vlaanderen. We hebben zoveel mogelijk protocollen opgenomen. Het is dus een work in progress. Ik hoop dat we tegen de volgende Nationale Veiligheidsraad kunnen landen met een duidelijk perspectief, hopelijk ook met een verre horizont, inclusief de zomerkampen.

Wat was de ratio bij de Veiligheidsraad? Ik ben niet hun woordvoerder, maar ik begrijp wel de logica die ze gevolgd hebben, namelijk dat de jeugdkampen losstaan van de sportkampen en dat ze grosso modo dezelfde logica hanteren voor de sportkampen als voor de jeugdkampen. Maar aangezien enerzijds bepaalde sportactiviteiten vandaag nog altijd verboden zijn, zou het nogal gek zijn dat je anderzijds alle sportkampen zou toelaten, inclusief voor de sportactiviteiten die verboden zijn. Je zult daar sowieso een onderscheid moeten maken. Daarom lijkt het ook wel zinvol om die oefening en dus ook die communicatie te laten gelijklopen. We kunnen ervan uitgaan dat het gros van die sportkampen effectief zal kunnen plaatsvinden. Maar we moeten een slag om de arm houden als het gaat over de virusverdachte en risicovolle sporttakken die heel intense contactsporten zijn. Ik denk dan aan worstelen, karate en judo. De wetenschappers zijn voor die sporten – ongetwijfeld niet heel onterecht – toch enigszins terughoudend.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is goed dat dit voorbereidend werk is gebeurd en dat het stappenplan er is. Indien 1 juni eventueel 8 juni wordt, lijkt mij dat minder problematisch, als er maar perspectieven zijn.

Ik wil graag mijn pleidooi herhalen, dat ook in uw stappenplan naar voren komt. Ik begrijp dat men, in het begin van de exit, alle sporten over één kam heeft geschoren. Maar paardrijden, tennis of klimmen, waarnaar mevrouw Lambrecht verwijst, zijn natuurlijk niet vergelijkbaar met bijvoorbeeld judo, wat het mogelijk overdragen van het virus betreft. Ik denk dat het mogelijk moet zijn om daarin op het terrein een stap vooruit te zetten.

Het is inderdaad de Nationale Veiligheidsraad die beslist. Maar ik ga ervan uit dat er ook in het zuiden van het land wordt getennist en paardgereden. Minister, hebt u daarover al contact gehad met uw Waalse collega? Want als die vraag zowel vanuit Vlaanderen als vanuit Wallonië komt, is dat een sterke vraag aan de Nationale Veiligheidsraad. Ik denk niet dat er een rationeel argument is om te zeggen dat we ook voor de sporten die vandaag perfect contactloos kunnen worden beoefend, de wedstrijden moeten blijven uitstellen tot 31 juli. Ik ben het er uiteraard wel mee eens dat die binnen een strikt protocol moeten plaatsvinden wat betreft publiek, catering enzovoort. Ik veronderstel dat iedereen het daarover eens is. We moeten op dat vlak stappen zetten. In Vlaanderen is er een paardensector die over de hele wereld bekend is, die een aantrekkingspool is. We moeten ervoor zorgen dat we daar geen achterstand oplopen, zeker niet in het professionele circuit. Ik merk dat er bijvoorbeeld in Nederland al wedstrijden worden georganiseerd. We moeten er toch voor zorgen dat we op dat vlak de trein niet missen. Want het is niet alleen een sportsector, maar ook een belangrijke economische sector.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, ik zal aan de klimsportsector meedelen dat de protocollen klaarliggen. Zodra u groen licht krijgt van de Veiligheidsraad, mogen zij starten. Dan verliezen zij geen tijd meer.

Ik denk niet dat er extra geld voor hen is. We moeten daar eerlijk in zijn. Ik beloof niets. Zij hebben extra geld gevraagd, maar ik heb geen bevestiging gekregen.

Wat de sportkampen betreft, minister, denk ik dat we op dezelfde lijn staan: regels hebben zin als ze logisch zijn. Dit verhaal is vergelijkbaar met het tweedeverblijversverhaal. Niemand kon nog uitleggen waarom mensen die in hun eigen appartement konden verblijven, met hun eigen sanitair, niet mochten gaan. Enerzijds zijn er contactsportkampen en anderzijds niet-contactsportkampen. Is het voor de Veiligheidsraad dan zo moeilijk om die in twee categorieën in te delen en

iedereen die betrokken is bij de categorie niet-contactgevoelige sportkampen, al groen licht te geven?

Ik denk aan tennis. Iemand staat aan de ene kant van het terrein, de andere staat aan de andere kant. Of neem paardrijden. Je zit alleen op je paard. Of je bewaart onder elkaar afstand. Minister, misschien zitten er in de Nationale Veiligheidsraad niet genoeg mensen die sporten. Op de duur zou je dat denken. Zij willen wachten met judo en karate. Ik denk dat de federaties van die sporten dat begrijpen. Maar het is onbegrijpelijk dat de tenniskampen geen groen licht krijgen en dat de ouders daarover in het ongewisse moeten blijven. Minister, ik vraag u met aandrang om te vragen dat er in het uitvaardigen van regels enige logica zou worden gerespecteerd.

De voorzitter: De heer Muyters heeft het woord.

Philippe Muyters (N-VA): Minister, ik ben heel blij met uw initiatief om tot een stappenplan te komen. Dat stappenplan gaat uit van de verschillen tussen de sporten en houdt rekening met het feit dat je meer of minder contact hebt met elkaar en welke de mogelijkheden zijn. Ik ben ook heel blij dat er al protocollen zijn opgesteld. Maar net als iedereen heb ik ook veel vragen gekregen. Een ervan vond ik, hoewel ik zelf geen skiër ben, heel gerechtvaardigd. Er zijn drie skipistes, waarvan twee in Vlaanderen. Dat is iets heel speciaals. Daar zijn weinig problemen in verband met social distancing. Ook het beschermend materiaal lijkt mij geen probleem. Dat wordt door de sector bevestigd. Zij vrezen dat zij, omdat zij indoor sporten, over dezelfde kam worden geschoren als de andere indoorsporten. Kan dit bekeken worden? Als zij aan alle voorwaarden voldoen, kunnen zij dan in het stappenplan vroeger mee aan bod komen?

Er worden altijd sportkampen georganiseerd in die indoorskipistes. Krijgen die ook groen licht indien de sportkampen zouden worden gelanceerd?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Collega's, ik sluit mij aan bij de terechte vragen van mijn collega Ceyssens en mevrouw Lambrecht.

Minister, ik vond uw antwoord goed. U hebt inderdaad een plan voorgeschreven. Ik begrijp de logica die u hanteert: zo voorzichtig mogelijk en zo veilig mogelijk ervoor zorgen dat mensen opnieuw kunnen sporten. Maar er moet wel een zekere logica achter zitten. Ik hoop dat die sportkampen voor min 12-jarigen zo snel mogelijk opnieuw kunnen worden toegelaten. Tennis, klimmen, vormen van atletiek en nog andere sporten: de mensen snakken er enorm naar. Dit is een heel ontwrichtende periode. Sporten helpt om gezond te blijven en om fysieke uitdagingen te krijgen. Sporten geeft perspectief. Het verlicht de ongemakken. Ik hoop dus samen met u dat wij daar dezer dagen vanuit de Nationale Veiligheidsraad duidelijke antwoorden op krijgen.

Minister, ik gebruik de vragen om een brug te maken naar de compensatie en de noodfondsen. Ik heb daarover een informatieve vraag. Iedereen heeft het gehad over het noodfonds voor de sportclubs die de voorbije weken en maanden inkomensverliezen hebben geleden. Daarover wordt gesproken in heel wat commissies. Iedereen kijkt ernaar met heel wat vragen. In Nederland is er een noodfonds opgericht van 110 miljoen euro. Ik vraag niet naar het bedrag. Ik vraag wanneer we eindelijk perspectief zullen hebben. Weet u om welk bedrag het zal gaan? Komt de sport ervoor in aanmerking? Wanneer komt daar duidelijkheid over? Heel veel mensen kijken daarnaar uit. Het begint hoe langer hoe meer in heel veel sectoren te veel verwachtingen op te wekken. Ik zal daar heel eerlijk over zijn. Ik vrees dat de teleurstelling bij velen groot zal zijn. Hoe sneller wij daarover perspectief kunnen bieden, hoe beter.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

Johan Deckmyn (Vlaams Belang): Minister, ik sluit graag aan bij de vraagstellingen van de collega's. Wat de wedstrijden betreft, is het sportlandschap uiteraard heel uiteenlopend. De ene sport is zeker de andere niet. Bij contactloze sporten lijkt het dan ook eerder logisch om na te gaan of men al vroeger kan overgaan tot wedstrijden, uiteraard in strikte omstandigheden en met strikte afspraken.

Het verschil tussen sport- en jeugdkampen stuit soms op wat onbegrip. Minister, u hebt terecht de logica van de Veiligheidsraad verdedigd. Ik begrijp het wel en kan daar voor een groot stuk in meegaan. Maar anderzijds is er een groot verschil tussen contactloze sportkampen en niet-contactloze sportkampen. Minister, kunt u dit opnieuw laten agenderen, zodat dit wat sneller kan worden getrancheerd op de Veiligheidsraad?

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, een vraag die ik herhaaldelijk heb gekregen, is een vraag in verband met trainingen voor sporters op A-niveau, zeker indoor. Volgens een aantal van de mensen die mij daarover mailen, zouden ze daarmee al opnieuw gestart zijn in Nederland en zouden Zweden en het Verenigd Koninkrijk daar nooit mee gestopt zijn. Ze maken zich natuurlijk zorgen dat ze op competitieniveau een achterstand aan het oplopen zijn omdat wij die trainingen nog niet toelaten en andere landen wel. Is er daar al perspectief op?

Kan dat dan misschien zo vroeg mogelijk worden opgestart voor die beperkte groep, zodat zij zich kunnen voorbereiden op wedstrijden en geen achterstand oplopen ten aanzien van andere landen, wanneer die competities weer zullen starten? Hebt u daar al zicht op?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat betreft de vraag rond financiering: dat is een regeringsbeslissing, en daar kan ik niet op vooruitlopen.

Wat uw laatste vraag betreft: ook bij ons is dat nooit gestopt. Maar de vraag is: hoe definieer je de A-sporters? Enerzijds kan er nu al, in beperkte groep en met respect voor social distancing en hygiënemaatregelen, worden gesport, dus ook collectief, maar met de nodige afstandsregels.

Heel specifiek zijn er de olympische sporters. Er is een lijst van sporters die toch wel vrij ruim is. Ik heb de cijfers niet bij de hand, maar ik denk dat het om meer dan honderd topatleten gaat. Voor hen zijn de faciliteiten opengebleven die Sport Vlaanderen ter beschikking stelt. We hebben daar dus specifiek aandacht voor gehad, om ervoor te zorgen dat er geen concurrentieel nadeel zou zijn. We zijn daarmee gestart nog voordat de beslissing was genomen met betrekking tot de Olympische Spelen en de afgelasting daarvan. Het is blijven doorgaan.

Mevrouw Lambrecht, te weinig sporters in de Veiligheidsraad... Tja, er zitten ook geen kinderen in de Veiligheidsraad, dat verklaart misschien ook het een en ander.

Alle gekheid op een stokje: het is echt onze bedoeling, en ook die van de veiligheidsexperts van de GEES, om te komen tot een zo maximaal mogelijk coherent geheel van maatregelen. Maar regels zijn per definitie altijd enigszins arbitrair. Dat zal soms dus ook wel wat discussie met zich meebrengen. Zoals elke beslissing die vandaag wordt genomen, is er altijd wel wat kritiek en interpretatieve speling. Ik denk dat die contacten goed lopen. Er wordt enerzijds een onderscheid gemaakt tussen indoor en outdoor, inclusief de skiactiviteit, en anderzijds tussen contact- en niet-contactsport.

Dat zijn duidelijke criteria, maar dan kun je nog altijd discussiëren over wat een intense contactsport is, wat er allemaal onder die categorisering valt.

Ik hoop dat we zeker tegen 3 juni, misschien vroeger, die knoop kunnen doorhakken. Ons standpunt is duidelijk. Ik heb gisteren nog met de GEES samengezeten. Ik doe dat met mijn collega's van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap. Wij hebben hierover één visie. Ik heb het stappenplan voor de heropstart van de sporten doorgesproken met de collega's van de Franse en Duitstalige Gemeenschap. Zij hebben beperkte correcties aangebracht maar hebben zich daar grosso modo bij aangesloten. Dat zit dus goed. Ik hoop dat die ene visie een vertaling krijgt in een zo coherent mogelijk geheel van heropstartmaatregelen in de sport, en dat we die coherentie kunnen doortrekken naar de sportkampen. Rond alle sportactiviteiten die zijn toegelaten, moeten er sportkampen kunnen worden georganiseerd, zij het dan ook onder de voorwaarden zoals ze zijn geformuleerd voor de jeugdkampen.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Minister, ik wil nog een kleine toevoeging maken. Ik verwacht daar nu van u geen antwoord meer op. In de grensstreek zijn er natuurlijk nogal wat sporters van wie de club zich aan de andere kant van de grens bevindt. Op dit ogenblik kunnen zij de grens niet over om hun sport te beoefenen of om te trainen. Misschien kan dit ook nog eens onder de aandacht worden gebracht.

Ik ben alleszins blij van u te horen dat u dit stappenplan hebt doorgesproken met uw collega's van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap en dat zij het er in grote lijnen mee eens zijn. Dan staat de Nationale Veiligheidsraad niets meer in de weg om beslissingen te nemen in die zin, zodanig dat na 30 juni bijvoorbeeld de wedstrijden van de niet-contactsporten ook al kunnen herstarten. Uiteindelijk zal dit ertoe leiden dat er meer wordt gesport. Sporten is gezond, en dat hebben we nodig in deze periode.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Ik kan enkel maar hopen dat er naast de logica die er eindelijk is gekomen om aan de jeugd te denken, de logica er nu zal komen om aan de sport te denken. Mijn collega zegt dat sport zeer goed is voor de gezondheid. Ik denk vooral aan de mentale gezondheid. Het valt niet uit te leggen dat ouders geen perspectief krijgen met betrekking tot de sportkampen. Minister, ik reken op uw krachtdadigheid. Ik denk dat u gesteund wordt door de hele commissie.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Orry Van de Wauwer aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de toegenomen discriminatie en homohaat in het voetbal
– 2269 (2019-2020)

VRAAG OM UITLEG van Annick Lambrecht aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over homofobie tegenover scheidsrechters
– 2268 (2019-2020)

Voorzitter: mevrouw Elisabeth Meuleman

De voorzitter:

De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): De Voetbalbond zegt dat hij zich goed bewust is van de toegenomen discriminatie en homohaat in het voetbal. Dat blijkt uit zijn

initiatief om een onderzoek te bestellen bij de VUB om dit in kaart te brengen. Student Robin Cnops heeft dat onderzoek uitgevoerd. Op 17 mei, de Internationale Dag tegen Homo- en Transfobie, werden de resultaten van dit onderzoek gepubliceerd.

Het is heel positief dat de Voetbalbond dit onderzoek doet. Maar als we naar de resultaten kijken, vrees ik dat we minder positief kunnen zijn. De cijfers zijn immers heel verontrustend. Zo ervaart 45 procent van de ondervraagde refs een toename van racisme, seksisme en homohaat en geeft 16,8 procent aan dat ze geconfronteerd worden met homofobie. Dat zou vaker voorkomen in de nationale amateurreeksen dan in het profvoetbal. Een kwart van de ondervraagden ziet fans als aanstokers, maar – en dat is verontrustend – 13,8 procent wijst daarvoor naar de spelers.

Dit onderzoek is niet het eerste initiatief dat de Voetbalbond neemt. Maar het toont wel aan dat hij hier veel belang aan hecht. De Voetbalbond heeft regelmatig overleg met alle koepels, er is de jaarlijkse campagne Football For All en de internationale conferentie rond lgbtqi+-acceptatie die hij dit jaar zal hosten. Het bondsreglement is ook aangepast om sneller in te grijpen in geval van discriminatie. Dat zijn allemaal positieve initiatieven.

Als we dit onderzoek leggen naast eerder onderzoek van het Internationaal Centrum Ethiek in de Sport (ICES) naar heteronormativiteit en genderongelijkheid, kunnen we daaruit een aantal tegenstrijdige conclusies trekken. Uit een verkennende analyse van ICES bleek dat er sinds enkele decennia een positieve evolutie merkbaar is, maar dat er tegelijkertijd nog geen volledige gendergelijkheid en inclusie van de diversiteit aan seksuele identiteiten in de sport is.

We hebben het in deze commissie al gehad over dat onderzoek van ICES. Het was de eerste vraag aan u als minister van Sport in deze commissie, bij de aanvang van deze legislatuur. Het ging om gekoppelde vragen om uitleg van collega Annouri en mezelf over dit thema. Als antwoord op de vragen over het onderzoek en de aanbevelingen van ICES hebt u het belang dat u wilde hechten aan ethiek in de sport bevestigd. Zo benadrukte u ten eerste de integriteit in de sport, zowel op fysiek, psychologisch als seksueel vlak, ten tweede de fair play en ten derde de sociale integriteit, waarbij het gaat om diversiteit, solidariteit en inclusie.

Minister, naar aanleiding van dit nieuwe onderzoek van de Voetbalbond, meer specifiek gericht op discriminatie en homohaat, stel ik u graag een aantal vragen.

Welke conclusies trekt u uit het onderzoek in opdracht van de Voetbalbond? Welke acties onderneemt u momenteel en plant u nog te ondernemen om racisme, discriminatie en homohaat binnen het voetbal, en bij uitbreiding andere sporten, weg te werken? Welke beleidsinitiatieven plant u nog om de algemene passage rond ethiek in de sport die u in uw beleidsnota hebt opgenomen, concreet te maken?

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, een op de zes scheidsrechters in ons land zegt dat hij de voorbije twee voetbalseizoenen het slachtoffer is geworden van homohaat. Dat zeggen ze niet alleen, dat blijkt ook uit een onderzoek van de Belgische Voetbalbond. Volgens de scheidsrechters zijn het vooral de voetbalfans die hen tijdens de wedstrijden uitschelden. De Voetbalbond belooft intussen extra inspanningen. Naast een educatief luik is er een handleiding uitgeschreven om discriminatie en homofoob gedrag repressief aan te pakken.

Minister, wat houdt dat repressieve luik juist in? Wanneer zal deze handleiding in de praktijk worden gebracht door clubs zelf?

Zal het educatieve luik een duwtje in de rug krijgen, bijvoorbeeld via een campagne tegen homofobie in de sport? Ter inspiratie denk ik bijvoorbeeld aan de zeer succesvolle onlinecampagne die spontaan ontstaan is vanuit de sportwereld 'Same sport, different sexuality'. Ik denk dat we vanuit Vlaanderen een tandje bij kunnen steken op dat vlak en eventueel een of andere campagne zouden kunnen bedenken en uitwerken.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega's, homofobie en discriminatie komen tot mijn en ons aller spijt regelmatig aan bod in deze commissie. U kent mijn visie: die zaken betreffen een maatschappelijk probleem en zijn dus niet per se eigen of inherent aan sport. Vanzelfsprekend manifesteren die maatschappelijke fenomenen zich ook in de sport, waar vele Vlamingen elkaar treffen.

Het feit dat hier vandaag, naar aanleiding van de eigen berichtgeving door de voetbalsector, opnieuw vragen om uitleg over worden gesteld, toont alleen maar aan dat de sector hieraan werkt. Er is een grote openheid. De sector durft naar zichzelf te kijken en durft zichzelf een spiegel voor te houden. De problemen worden niet langer gewoon weggewuifd of verdonkeremaand.

Er zijn verschillende initiatieven die we absoluut stimuleren. Voetbal Vlaanderen werkt momenteel aan een nieuw beleidsplan voor de periode 2021-2024, ik citeer: "om het toekomstig voetballandschap verder vorm te geven en te verbeteren, ook op het vlak van racisme en discriminaties". Verschillende stakeholders over alle voetbaldisciplines heen, met inbegrip van veldvoetbal en indoor voetbal, zijn bevraagd. Om dat beleidsplan te stofferen en om gericht actie te kunnen ondernemen, start Voetbal Vlaanderen, in samenwerking met de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB), de KU Leuven en de Association des Clubs Francophones de Football (ACFF), in juni 2020 een grootschalig onderzoek naar discriminatie in het jeugdvoetbal. Ik denk dat dit, specifiek voor de voetbalsector, al een eerste uitstekend initiatief is.

Ik zal niet opnieuw refereren aan wat de KBVB onderneemt en wat in het sportbeleid wordt ondernomen. Daar ben ik naar aanleiding van vroegere vragen om uitleg en schriftelijke vragen al uitvoerig op ingegaan.

Mevrouw Lambrecht, u hebt in uw vraag om uitleg gerefereerd aan een handleiding van de KBVB. Ik veronderstel dat u refereerde aan de handleiding in verband met discriminerende spreekkoren en uitlatingen die de Pro League vorig najaar heeft voorgesteld. Dat is een instrument voor heel de voetbalwereld om sensibiliserend, preventief en repressief te kunnen optreden.

Ik heb al stilgestaan bij het meldingskanaal, maar ook bij wat met behulp van het scheidsrechterverslag en het reglement van de KBVB kan gebeuren. Ik heb toen gewezen op de verantwoordelijkheid van de sector en op het feit dat de politiek zich niet moet inlaten met de vraag wanneer een wedstrijd moet worden stilgelegd. Dat is echt een appreciatiebevoegdheid van de scheidsrechter.

Ik stimuleer de sportfederaties om verdere initiatieven te nemen. Een nieuwe positieve evolutie ter zake is dat Voetbal Vlaanderen, de ACFF, de Pro League en de KBVB jaarlijks de campagne 'Football For All' lanceren. Dat is een campagne die de diversiteit in het voetbal wil onderstrepen. Vroeger was dat een speeldag, maar nu is dat een volledige maand. Tijdens die regenboogmaand willen de voetbalorganisaties extra benadrukken dat ze tegen discriminatie en racisme zijn. Voetbal moet uiteraard overal en voor iedereen toegankelijk zijn, maar in plaats van een speeldag is daar nu een hele maand aandacht voor.

In de verkennende analyse van genderongelijkheid en heteronormativiteit van ICES wordt vermeld dat er sinds enkele decennia een positieve evolutie merkbaar

is. Naar aanleiding van de Internationale Dag tegen Homofobie en Transfobie wordt jaarlijks de Rainbow Index bekendgemaakt. België staat op de tweede plaats van 49 Europese landen. De evolutie is niet al te slecht, maar vraagt natuurlijk een brede maatschappelijke aanpak en dat zeker en vast ook in de sport.

Wat voetbal betreft, zien we dat Voetbal Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid neemt. Wat ethiek in de sport betreft, zie ik twee invalshoeken. Dat geldt ook voor de komende beleidsperiode van ICES. In de eerste plaats blijft dat integriteit. Vanaf 2021 moeten de gesubsidieerde sportfederaties als subsidievoorwaarde een integriteitsbeleid voeren. Naast op integriteit, zal ICES ook inzetten op fair play, met als doel een kader aan te bieden dat de sportsector op het vlak van normen en waarden kan ondersteunen.

Op het vlak van gelijke kansen en diversiteit weet u dat ik inzet op de verbindende kracht van sport. Er werd ook een beleidsnetwerk 'Inclusie in en door de sport' geïnstalleerd om de praktijk en het beleid daarrond concreet te kunnen voeden. We bekijken ook hoe we in de toekomst een beter kader kunnen creëren om te werken rond diversiteit en gelijke kansen in de sport, waarbij er dan natuurlijk ook aandacht moet zijn voor gendergelijkheid en meer vrouwen in de sport.

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Minister, bedankt voor uw antwoord. U haalt aan dat dit spijtig genoeg geregeld terugkomt in deze commissie en dat dat is omdat dit een veel breder maatschappelijk probleem is. Dat klopt zeker, maar ik denk dat sport net een enorm belangrijk domein kan zijn om een breder maatschappelijk probleem aan te kaarten. Er zijn weinig initiatieven, weinig events en weinig zaken die zoveel mensen bijeen kunnen brengen en zoveel mensen kunnen verbinden als sport. Als u via dat beleidsdomein mee een oplossing kunt bieden aan die homofobie, die nog altijd aanwezig is in de samenleving, moet u dat zeker doen.

Ik ken inderdaad uw visie. U hebt die ook uiteengezet bij de eerste vraag die we hier in de commissie gesteld hebben, zij het heel summier. Maar ik wil niet alleen maar uw visie kennen, ik wil ook uw daden en uw beleidsdaden kennen. U verwees bij die eerste vraag naar uw beleidsnota. Ik had toen geen voldoende antwoord gekregen op mijn vraag, maar het was de eerste vraag in de commissie en u was nieuw als minister van Sport, en dus keek ik uit naar de beleidsnota. Maar ik moet zeggen dat in die beleidsnota, behalve in een algemene, heel korte passage, maar heel weinig werd ingegaan op dit specifieke probleem. Vandaar dat ik nu opnieuw wilde informeren naar wat u verder concreet zult doen.

U hebt in uw antwoord wel een aantal interessante zaken aangereikt. Het onderzoek dat gebeurt binnen het jeugdvoetbal, kan een belangrijke aanzet zijn, om daar vervolgens ook acties aan te koppelen. Daarvoor kijk ik dan ook wel opnieuw naar u. Ik ben inderdaad op de hoogte van de integriteitsvoorwaarden voor de sportclubs en de federaties. Dat is zeker een goede zaak. U verwees ook naar het Europese ALL IN-project, waar Sport Vlaanderen aan deelnam. Eind november heeft er ook nog een kennisdag plaatsgevonden, 'Sporten en het brein', waar onder andere heteronormativiteit, homohaat en discriminatie aan bod zijn gekomen. Hebt u daaruit zaken kunnen meenemen? Zult u van daaruit nog specifieke tools aanreiken aan de federaties, die toch een heel belangrijke partner zijn? Kunt u daar eventueel nog wat meer toelichting bij geven?

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, het zal u niet verbazen dat ik ontgoocheld ben in het antwoord. We hebben u hier inderdaad al een paar keer aangesproken op gedrag dat niet door de beugel kan. Nu ook: een op de zes scheidsrechters zegt geregeld slachtoffer te zijn van homohaat. En dan blijft u zeggen dat dat een

maatschappelijk fenomeen is en dat het niet inherent is aan de sport. Maar we zitten hier wel in de commissie Sport, en via die commissie kunnen wij wel veel in beweging zetten, als anderen het niet doen. Als ik in de commissie Jeugd zou zitten en het zou jeugd betreffen, zou ik daar even hard voor gaan.

Wij zullen daar dus vragen over blijven stellen, tot u misschien met iets anders komt dan telkens het verhaal van 'die federatie doet dit, die heeft dat gedaan, er gebeurt zoveel'. Het ergste vind ik dat u vandaag durft te zeggen dat wij op plaats twee staan op een of andere hitparade op het vlak van non-discriminatie. We staan op plaats twee. Maar een op de zes scheidsrechters, dat is echt veel. Het is niet een op zestig. Een op de zes scheidsrechters zegt het slachtoffer te zijn van homofoob gedrag. En dan zegt u dat de politiek zich niet moet inlaten met bijvoorbeeld het stilleggen van de wedstrijd bij wangedrag. De reden waarom ik en vele anderen in de politiek zijn gegaan, is net om ons daar wel mee in te laten. Het kan toch niet, als we zien dat fundamentele rechten en vrijheden flagrant worden geschonden, dat wij zeggen: 'Dat is niet voor ons, we gaan geen signaal geven, er komen signalen genoeg van andere kanten en wij zijn nummer twee op een of andere hitparade.'

Ik zal het blijven aanklagen, ik zal blijven vragen stellen. En ik niet alleen, ik zie dat andere collega's het ook doen. We kunnen maar blijven zeggen dat een campagne vanuit uw departement, vanuit Sport Vlaanderen, een campagne tegen elke vorm van homohaat en discriminatie, zeer op zijn plaats zou zijn. Het zou een mooi signaal zijn van de ethiek waar wij voor staan. We blijven het herhalen: sport is goed voor de gezondheid, maar brengt ook mensen samen. Sport is een bindmiddel om te komen tot een maatschappij waarin het goed is om te leven. Als er zaken zijn binnen die sport, zoals die vreselijke homohaat, dan moeten wij daar toch fel tegen fulmineren. U kunt dat, minister, u hebt een voorbeeldfunctie. Als ik praat, dan luisteren er weinig mensen, maar als u praat, dan luisteren er al meer. Ik vraag dus met aandrang om sterker uw stem te verheffen en een campagne op te zetten.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Ik sluit me aan bij de terechte vraag van de collega's. Het is een oud probleem. Het is de vorige legislatuur al vaak aangehaald, en zelfs deze legislatuur. Het is iets dat vaak terugkomt en het zal niet vanzelf weggaan, inderdaad mede omdat sport een verlenging is van de maatschappij en die problematieken ook daar voorkomen. Je merkt wel dat er de afgelopen jaren veel goodwill is vanuit de 'voetballerij' om daar iets tegen te doen. Herinner u de regenboogkleurige voetbalveters die clubs uit eerste klasse hebben gedragen om aan te tonen dat ze absoluut tegen holebihaat zijn en een positief statement wilden geven. Maar te vaak is in het verleden gebleken dat het goede initiatieven zijn maar dat het niets structureels is. Ik denk dat iedereen in deze commissie het ermee eens zal zijn dat we moeten proberen om daar een extra laag bij te zetten om het structureel aan te pakken. Sommige pistes zijn in het verleden al aangereikt, bijvoorbeeld ervoor zorgen dat de bestuurskamers in allerlei sportclubs, van beneden tot en met boven, diverser zijn, een betere man-vrouwverhouding hebben, meer holebidiversiteit en andere vormen van diversiteit hebben. Experten hebben al aangegeven dat op die manier de problematieken meer bespreekbaar zijn en op een coherentere manier zullen worden aangepakt, van de laagste tot de hoogste regionen. Campagnes zullen helpen. Of ze nu vanuit de overheid komen of gestructureerd vanuit de clubs, dat doet er voor mij niet toe.

Het cliché zegt dat zien sporten ook doet sporten omdat topsporters een voorbeeldfunctie hebben. Ik ben er ook van overtuigd dat wanneer we op een structurele manier die topsporters heel uitdrukkelijk dat pleidooi horen houden tegen alle vormen van haat tegen de tolerantie, dat ook een effect en een impact zal

hebben. We kunnen ook methodes ontwikkelen om vanuit het jeugdvoetbal het gesprek aan te gaan met jongeren zodat ze weten dat het absoluut niet oké is en leren hoe ze elkaar daarop kunnen aanspreken en dat er, los van de sportieve waarden, ook belangrijke maatschappelijke waarden zijn.

Er zijn heel wat elementen die effectief kunnen worden uitgerold. Het zou goed zijn dat we met de partners en met de goodwill die er nu is, effectief stappen vooruit zetten in de problematiek die er vandaag is, waar we het vorige legislatuur ook over hebben gehad en die ongetwijfeld volgende legislatuur opnieuw zal voorkomen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Minister, dank u wel. Collega's, het onderwerp dat aangesneden is, is een ernstig onderwerp. Ik zou toch willen waarschuwen om de minister en het beleid niet af te rekenen op resultaatsverbintenissen, maar op engagementsverbintenissen. Ik verklaar mij nader. Ik neem een ander voorbeeld: criminaliteit is van alle tijden. Het is niet omdat je je inspant om criminaliteit te beteugelen, te bestraffen en preventief op te treden, dat criminaliteit weg zal gaan. Vanuit het beleid blijft men investeren, de federaties doen inspanningen. Mochten ze dat niet doen, dan denk ik dat we ons terecht vragen zouden moeten stellen en kritiek uiten.

Maar zowel vanuit het beleid als vanuit de federaties worden enorm veel inspanningen gedaan, wordt er geappelleerd, worden degenen die over de schreef gaan, gesanctioneerd. Die boodschap moeten we blijven uitdragen, maar we moeten niet zover gaan door te zeggen dat die discriminatie die er is, de fout is van het beleid. Daar wil ik alleen maar voor waarschuwen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het is belangrijk dat wij in eerste instantie altijd blijven aandringen op responsabilisering van de sector. En je gebruikt daarvoor zowel de wortel als de stok. Die stok is nieuw. De wortel is om zoveel mogelijk initiatieven te stimuleren en te ondersteunen. Je ziet dat dat ook wel lukt. Ik heb twee initiatieven genoemd van Voetbal Vlaanderen waarbij enkel in de 'voetballerij' blijkt dat men er toch nog meer aandacht aan gaat besteden. Dat is goed. Anderzijds hebben we de stok, waarbij we heel duidelijk het integriteitsbeleid als subsidievoorwaarde hanteren. We spreken heel duidelijk over subsidievoorwaarden en waarden en normen en de ondersteuning daarvan via de beleidsperiode van ICES. Je kunt niet zeggen dat we dit niet ernstig opnemen. Ik blijf openstaan voor initiatieven allerhande en beleidsmatig ook met ons beleidsnetwerk 'Inclusie in en door de sport' dat we hebben geïnstalleerd om het beleid en de praktijk daarrond te voeden.

We hebben nog wel een weg te gaan, maar je ziet dat de responsabilisering van de sportfederaties en sporttakken lukt. Het komt er nu vooral op aan om te zorgen dat je een trickledowneffect hebt naar alle clubs, die doorleefd moeten zijn van die overtuiging, en uiteindelijk naar de individuele sporter en de individuele toeschouwer.

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Minister, we zullen dit als CD&V-fractie blijven aankaarten in deze commissie tot dit probleem vermindert. Inspanningsverbintenis of resultaatsverbintenis: uiteraard hoop ik op resultaat, maar dat start alleen maar met inspanningen. Daar werkt de sector al heel hard aan. Het zijn allemaal zeer goede initiatieven, daar hebt u gelijk in, maar ik verwacht dat u als minister van Sport dat engagement volledig wilt aangaan en niet enkel verwijst naar de vele goede initiatieven bij de sportfederaties en daar dan applaus voor geeft, maar dat

u zelf iets meer kunt doen. Ik hoop dat we in uw beleidsbrieven voor de komende jaren meer concrete initiatieven van u kunnen vernemen over wat u kunt doen om discriminatie op alle vlakken in de sport aan te pakken, ook die homohaat en homofobie, en meer werk te maken van gendergelijkheid. Minister-president Jambon heeft het al een paar keer in de plenaire vergadering gezegd: 'Plus est en vous.' Ik denk dat dat in dit geval kan gelden. Ik vertrouw er nog altijd op, minister. Hoewel ik een beetje ontgoocheld was in uw antwoord op mijn eerste vraag en ook in de magere aandacht die u hieraan besteedt in uw beleidsnota, geloof ik nog altijd dat u hier werk van wilt maken. Wij zullen er als CD&V-fractie op toezien en de stok blijven hanteren zodat u hier de nodige aandacht aan zult besteden.

De voorzitter: Mevrouw Lambrecht heeft het woord.

Annick Lambrecht (sp·a): Minister, voor alle duidelijkheid: we hebben zeker geen kritiek op de federaties en hun inspanningen. Integendeel, gelukkig is dat er nog. Onze kritiek is er op de laksheid van het departement Sport Vlaanderen om op te treden. Wij vragen een campagne tegen die discriminatie en homofobie. We zullen dat met velen blijven herhalen. We moeten er zelfs geen inspanning voor doen, want het komt toch terug.

De clubs zijn overtuigd dat er wat moet gebeuren en zij doen dingen. De toeschouwers zijn overtuigd dat er wat moet gebeuren en zij doen dingen. Wij hebben geduld, maar wij gaan u proberen te overtuigen, minister.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.